

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันกีฬาฟุตบอลได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายในประเทศไทยและทั่วโลก ดังจะเห็นได้จากมีจำนวนผู้เล่นและผู้ที่สนใจเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีคุณค่าต่อสุขภาพและความบันเทิง กีฬาฟุตบอลช่วยให้ผู้เล่นมีความสุขสนุกสนานในการเล่นและสอนให้รู้จักสามัคคี เสียสละและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา คือ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย อีกทั้งยังมีส่วนในการพัฒนาประเทศนั้นๆ อีกด้วย ดังจะเห็นได้จากประเทศที่มีการจัดดำเนินการกีฬาฟุตบอลในรูปแบบของอาชีพนั้น จะช่วยให้นักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีรายได้เพิ่มขึ้นตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอีกทางหนึ่งด้วย

การที่จะพัฒนากีฬาฟุตบอลในประเทศไทยให้เป็นรูปแบบอาชีพได้ก็ต้องเริ่มพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศก่อนเพราะถ้านักกีฬาสามารถเล่นฟุตบอลได้สนุกและมีการแข่งขันที่ตื่นเต้นเร้าใจจะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนากีฬาฟุตบอลไปสู่ระดับอาชีพได้ การที่จะเล่นฟุตบอลให้ได้ดีและมีความสุขสนุกสนานจำเป็นจะต้องฝึกหัดให้เกิด “เทคนิคและทักษะ” ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งชาลวิทย์ ผลชีวิน (2534) ได้กล่าวว่า “ในการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศนั้น นักกีฬาจะต้องเป็นผู้มีเทคนิคและทักษะดี ไม่ว่าจะเป็นการครอบครองลูกบอล การเลี้ยง การรับ การส่ง การยิงประตู การใช้ศีรษะในการเล่นลูกบอล ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของกีฬาฟุตบอล”

ในกีฬาฟุตบอลสิ่งที่จะตัดสินผลแพ้ชนะจะขึ้นอยู่กับจำนวนประตู ทีมที่ทำประตูได้มากกว่าย่อมเป็นฝ่ายชนะ ดังนั้นการยิงประตูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งกับผลการแข่งขันในแต่ละนัด ดังที่นิพนธ์ กิติกุล (2525) ได้กล่าวถึงการยิงประตูไว้ว่า “การยิงประตูถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายของวิธีการเข้าทำประตู การยิงระยะไกลหรือไกลนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถและโอกาสของผู้เล่นแต่ละคน” และ ได้กล่าวเสริมอีกว่า “การยิงประตู เป็นจุดมุ่งหมายของเกมการแข่งขันฟุตบอลซึ่งการรวมกำลังการเตรียมตัวในแดนกลางและการเข้าโจมตีจะไม่มี ความหมายเลย ถ้าทีมไม่สามารถยิงประตูได้” และวิทยา เลาหกุล (2542) กล่าวว่า “การยิงประตูเป็นสิ่งที่ยากที่สุดและตื่นเต้นที่สุดในเกมฟุตบอล มันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับการเอาลูกบอลเข้าไปในตาข่าย” การยิงประตูไม่เพียงแต่เป็นส่วนที่ตื่นเต้นและประทับใจในการแข่งขันฟุตบอลเท่านั้นแต่เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดสำหรับเกมการแข่งขันฟุตบอล และยังเป็น การเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตเกี่ยวกับความผิดหวังและความสมหวังของชีวิตอีกโสดหนึ่งด้วย เช่น การยิงประตูได้สำเร็จย่อมก่อให้เกิดความสมหวัง หากยิงประตูไม่สำเร็จย่อมก่อให้เกิดความผิดหวัง ซึ่งเป็นกฎธรรมชาติของการเล่นกีฬาและชีวิต (ประโยค สุทธิสง่า, 2541)

สุนทร กายประจักษ์ (2532) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายสูงสุดในเกมฟุตบอล คือ ชัยชนะ ซึ่งหมายความว่าต้องพยายามทำประตูให้ได้มากกว่าฝ่ายตรงข้าม ไม่ว่าจะด้วยการยิงลูกเสียดพื้น แบบธรรมดาหรือจะยิงด้วยลูกที่สวยงามน่าประทับใจ เช่น การเตะลูกวอลเลย์จังหวะเดียว ชีพลูก หรือโยนโค้งเสียบคน การประสานงานภายในทีมและการวางแผนที่ดีเยี่ยมหรือการตอบบอลด้วยรูปแบบการเล่นที่สวยงามล้วนไม่มีความหมายอะไรเลย ถ้าหากไม่มีการทำประตูที่เฉียบคมและทรงพลัง ซึ่งทีมฟุตบอลชั้นดีทั้งหลายจะทราบดีว่า การทำประตุนั้นมีความหมายต่อชัยชนะของทีมมากเพียงใด

สิ่งที่ทีมฟุตบอลต้องการในเกมการแข่งขัน คือ “ชัยชนะ” ดังนั้นผู้เล่นทุกคนจะต้องพยายามยิงประตูให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทุกรูปแบบหรือทุกโอกาสที่อำนวยให้ เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ ซึ่งประตูที่จะได้มานั้นไม่ใช่ของง่ายหรือยากเย็นเกินกว่าที่คิด หากมีการฝึกที่ดีและถูกต้องจากความสามารถเป็นกลุ่มจนกระทั่งถึงการเล่นเป็นทีม ผสมผสานกับการฝึกที่มีแบบแผน จะทำให้เกมการรุกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โอกาสที่จะได้ประตูจะมีมากและสามารถคว้าชัยชนะมาครองในที่สุด (ชาญวิทย์ ผลชีวิน, 2534)

การแข่งขันฟุตบอลโลกเป็นการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก มีประชาชนทั่วไปให้ความสนใจมากที่สุดซึ่งสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (F.I.F.A.) กำหนดให้จัดขึ้นทุกๆ 4 ปี โดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ ผู้ริเริ่มจัดให้มีการแข่งขันคือ นายจูลส์ ริเมต์ ชาวฝรั่งเศส โดยการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งแรกจัดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2473 (ค.ศ. 1930) ที่ประเทศอุรุกวัย และอุรุกวัยซึ่งเป็นเจ้าภาพสามารถคว้าแชมป์ฟุตบอลโลกได้เป็นทีมแรก ปัจจุบันการแข่งขันฟุตบอลโลกได้ดำเนินมาจนถึงครั้งที่ 18 ในปี พ.ศ. 2549 (ค.ศ. 2006) โดยมีประเทศเยอรมันเป็นเจ้าภาพ สำหรับการแข่งขันครั้งที่ 17 ในปี พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) โดยที่ประเทศเกาหลีใต้และญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพร่วมกัน ซึ่งถือว่าเป็นครั้งแรกที่มีการจัดการแข่งขันโดยมีเจ้าภาพร่วมจากสองประเทศและเป็นครั้งแรกของทวีปเอเชียที่ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพการแข่งขันฟุตบอลโลกอีกด้วย จากการแข่งขันที่ผ่านมาประเทศที่ได้ครองแชมป์โลกมากที่สุดคือ ทีมชาติบราซิล และการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 17 นี้ ทีมชาติบราซิลแชมป์โลกสมัยที่ห้าก็สามารถฝ่าฟันเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศได้อีกเป็นครั้งที่สามติดต่อกัน (ค.ศ.1994, 1998 และ 2002) โดยทีมชาติบราซิลชุดนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นทีมที่มีเกมรุกดีที่สุดในประวัติศาสตร์ ซึ่ง นำทีมโดย 3R คือ โรนัลโด้ ริวัลโด้และโรนัลดีโญ และในที่สุดทีมชาติบราซิลก็สามารถคว้าแชมป์โลกสมัยที่ห้าได้สำเร็จด้วยการชนะทีมชาติเยอรมัน ทีมที่จัดว่าเป็นทีมที่มีเกมรับดีที่สุดในทัวร์นาเมนต์นี้ ซึ่งทำให้เป็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งถึงความสำเร็จของทีมชาติบราซิล ทีมที่มีลีลาการเล่นที่ตื่นเต้นเร้าใจและเล่นเกมรุกเพื่อสร้างสรรค์โอกาสในการทำประตูอยู่เสมอ และเป็นที่แน่นอนว่าประตูที่ทำได้ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ชัยชนะและความสำเร็จของทีม

ส่วนการแข่งขันฟุตบอลในระดับทวีปเอเชีย การแข่งขันฟุตบอลเอเชียนคัพ (ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย) ถือได้ว่าเป็นทัวร์นาเมนต์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่ประเทศต่างๆ ในเอเชียหวังจะคว้าแชมป์เพื่อแสดงถึงความเป็นหนึ่งในระดับเอเชียและในการแข่งขันฟุตบอลเอเชียนคัพนี้จะมีสหพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (A.F.C) เป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันและกำหนดให้มีการแข่งขันทุกๆ 4 ปีโดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ ซึ่งจากการแข่งขันครั้งที่ 13 ที่ประเทศจีน ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) ทีมชาติญี่ปุ่นก็สามารถคว้าแชมป์มาครองได้สำเร็จ ซึ่งเป็นการคว้าแชมป์ครั้งที่สองติดต่อกัน (ค.ศ. 2000, 2004) และด้วยเหตุที่ทีมชาติไทยไม่ได้เป็นทีมชุดใหญ่ของทีมชาติญี่ปุ่นที่กำลังเตรียมทีมสำหรับการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ที่ประเทศกรีซ แต่ยังสามารถคว้าแชมป์มาครองได้ จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่ควรศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่ความสำเร็จของทีมชาติญี่ปุ่น โดยเฉพาะแบบแผนในการทำประตูซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่นำทีมชาติญี่ปุ่น ไปสู่ชัยชนะและประสบความสำเร็จในการแข่งขันเรื่อยมา

เมื่อพิจารณาถึงทีมฟุตบอลระดับแนวหน้าของอาเซียน เป็นที่แน่นอนว่าทีมชาติไทยคือทีมที่จะต้องถูกกล่าวถึง ในฐานะทีมอันดับหนึ่งของอาเซียน ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากความสำเร็จจากการแข่งขันในทัวร์นาเมนต์ต่างๆ ที่ผ่านมา และการแข่งขันฟุตบอลในกีฬาซีเกมส์คือข้อพิสูจน์อย่างดีกับการคว้าแชมป์มาหลายสมัย โดยเฉพาะการแข่งขันฟุตบอลในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม ทีมชาติไทยสามารถบุกไปคว้าแชมป์สมัยที่หกติดต่อกันได้ถึงถิ่นประเทศเจ้าภาพ ท่ามกลางแรงกดดันต่างๆ ที่ถาโถมเข้ามาสู่ทีมชาติไทยและในครั้งล่าสุดที่ผ่านมา (ครั้งที่ 23) ที่ประเทศฟิลิปปินส์ ทีมชาติไทยก็สามารถคว้าแชมป์มาครองได้อีกสมัยเป็นสมัยที่เจ็ดติดต่อกัน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่ควรศึกษาถึงปัจจัยที่นำทีมชาติไทยไปสู่ความสำเร็จ โดยเฉพาะแบบแผนในการสร้างสรรค์โอกาสในการทำประตูรวมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์การทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติบราซิล เพื่อที่จะวิเคราะห์และเปรียบเทียบแบบแผนในการสร้างสรรค์โอกาสไปสู่การทำประตูและเพื่อที่จะศึกษาหาจุดเด่น จุดด้อยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยหวังว่าการวิจัยครั้งนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อวงการฟุตบอลเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสู่ความสำเร็จต่อไปในอนาคตและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าแก่ผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์แบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติบราซิล
2. เพื่อเปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติบราซิล

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์แบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2546 (ค.ศ. 2003) ที่ประเทศเวียดนาม
2. การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์แบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติญี่ปุ่นในการแข่งขันฟุตบอลเอเชียนคัพ ครั้งที่ 13 ปี พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
3. การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์แบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติบราซิลในการแข่งขันฟุตบอลโลก ครั้งที่ 17 ปี พ.ศ. 2545 (ค.ศ. 2002) ที่ประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้
4. การวิจัยนี้ศึกษาบนพื้นฐานของการแข่งขันในเวลาปกติและช่วงต่อเวลาพิเศษ
5. ข้อมูลที่จะทำการวิเคราะห์ประกอบด้วย
 - 5.1 วิเคราะห์แบบแผนการทำประตูฟุตบอล
 - 5.1.1 แบบแผนการทำประตูฟุตบอลในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น
 - 5.1.1.1 การทำประตูฟุตบอล
 - 5.1.1.2 การทำประตูฟุตบอลเฉพาะที่ได้ประตู
 - 5.1.2 แบบแผนการทำประตูฟุตบอลจากการเริ่มต้นเล่นใหม่
 - 5.1.2.1 การทำประตูฟุตบอล
 - 5.1.2.2 การทำประตูฟุตบอลเฉพาะที่ได้ประตู
 - 5.2 เปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอล
 - 5.2.1 แบบแผนการทำประตูฟุตบอลในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น
 - 5.2.1.1 การทำประตูฟุตบอล
 - 5.2.1.2 การทำประตูฟุตบอลเฉพาะที่ได้ประตู
 - 5.2.2 แบบแผนการทำประตูฟุตบอลจากการเริ่มต้นเล่นใหม่
 - 5.2.2.1 การทำประตูฟุตบอล
 - 5.2.2.2 การทำประตูฟุตบอลเฉพาะที่ได้ประตู
 - 5.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำประตูฟุตบอล
 - 5.3.1 บริเวณที่ใช้ในการทำประตูฟุตบอล
 - 5.3.2 เทคนิคที่ใช้ในการทำประตูฟุตบอล
 - 5.3.3 จำนวนครั้งในการสัมผัสบอลของผู้ทำประตู
 - 5.3.4 จำนวนครั้งของการส่งบอลก่อนจะมีการทำประตูฟุตบอล
 - 5.3.5 เวลาที่ใช้ในการครอบครองบอลก่อนจะมีการทำประตูฟุตบอล

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์จาก VCD บันทึกการแข่งขัน โดยการสังเกตแบบแผน การทำประตูฟุตบอลอย่างละเอียดด้วยการเปิดดูภาพซ้ำหลายๆ ครั้งแล้วเขียนเป็นแผนผังรูปภาพ ของแบบแผนการทำประตูฟุตบอลและบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องลงในแบบบันทึกข้อมูล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การทำประตูฟุตบอล หมายถึง การที่ผู้เล่นใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกาย (ยกเว้นแขน) สัมผัส บอลโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการทำประตูคู่ต่อสู้ ไม่ว่าจะการทำประตูครั้งนั้นจะได้หรือไม่ได้ประตู ก็ตามและอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องไม่มีการกระทำผิดกติกาการแข่งขันเกิดขึ้นก่อนที่ทีมจะทำประตู

แบบแผนการทำประตูฟุตบอล หมายถึง ลักษณะการเล่นก่อนจบเกมรุกด้วยการทำประตู โดยเกิดจากการประสานงานของผู้เล่นฝ่ายเดียวกันหรือด้วยความสามารถเฉพาะตัว ภายใต้เงื่อนไข ว่าต้องไม่มีการกระทำผิดกติกาการแข่งขันเกิดขึ้นก่อนที่ทีมจะทำประตู

ขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น หมายถึง ลูกบอลอยู่ในการเล่นตลอดเวลารวมทั้งในขณะที่ กระทบจากเสาประตู คานประตู หรือธงมุมสนามและเข้ามาในสนามแข่งขันรวมถึงกระทบจาก ทั้งผู้ตัดสินและผู้ช่วยผู้ตัดสินในขณะที่เขาอยู่ในสนามแข่งขัน

การส่งจากด้านข้าง หมายถึง การส่งบอลจากพื้นที่ด้านข้างสนามเข้ามาหน้าประตู เพื่อให้ ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันทำประตู

การส่งทะลุแนวป้องกัน หมายถึง การส่งบอลด้วยลูกเสียดหรือลูกโค้งทะลุไปตามช่องว่าง ข้างหน้า เพื่อเจาะทะลุแนวรับฝ่ายป้องกันและให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเข้าทำประตู

การเลี้ยงหลบคู่ต่อสู้ หมายถึง การใช้ความสามารถเฉพาะตัวพาบอลเคลื่อนที่หลบหลีก ผู้เล่นฝ่ายป้องกันเข้าทำประตู

การส่งลูกชิง หมายถึง การส่งบอลกันไปมาระหว่างผู้เล่นคนที่หนึ่งและคนที่สอง โดยคนที่ สองส่งบอลคืนจังหวะเดียวให้ผู้เล่นคนที่หนึ่งเข้าทำประตู

การส่งลูกกลับหลัง หมายถึง การส่งบอลของผู้เล่นฝ่ายรุกเมื่อพาบอลบุกเข้าไปสู่เส้นแนว ประตูและส่งบอลกลับหลังออกมาให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันที่ขึ้นมาสนับสนุนเกมรุกเข้าทำประตู

การเริ่มต้นเล่นใหม่ หมายถึง การเริ่มเล่นบอลเมื่อลูกบอลได้ผ่านเส้นประตูหรือเส้นข้าง ไม่ว่าจะจะเป็นบนพื้นดินหรือในอากาศออกไปทั้งลูกหรือเมื่อผู้ตัดสินสั่งให้หยุดการเล่น

ลูกเตะจากมุม หมายถึง เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูออกไปทั้งบนพื้นดินหรือใน อากาศโดยผู้เล่นฝ่ายป้องกันเป็นผู้สัมผัสบอลเป็นครั้งสุดท้ายและออกเส้นประตูของตนเอง ลูกบอล จะถูกเตะเริ่มเล่นจากภายในส่วนโค้งที่มุมธงของฝ่ายป้องกันโดยผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม

ลูกเตะโทษจังหวะเดียว หมายถึง เมื่อผู้เล่นฝ่ายรุกได้เตะลูกโทษโดยตรงแล้วผู้เล่นเลือกใช้การทำประตูทันทีตั้งแต่ครั้งแรกจากการเตะโทษ

ลูกเตะโทษสองจังหวะ หมายถึง เมื่อผู้เล่นฝ่ายรุกได้เตะลูกโทษโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ตามและผู้เล่นเลือกใช้การทำประตูโดยการส่งบอลให้ผู้เล่นฝ่ายเดียวกันเป็นผู้ทำประตู

ลูกเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ หมายถึง การที่ผู้เล่นฝ่ายป้องกันกระทำผิดหรือฟาวล์ตามความผิดที่เป็นโทษโดยตรงภายในเขตโทษของตนเอง จะถูกตัดสินให้ผู้เล่นทีมฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษจากจุดเตะโทษ

การทุ่มลูกบอล หมายถึง เมื่อลูกบอลผ่านเส้นข้างออกไปทั้งลูกไม่ว่าจะบนพื้นดินหรือในอากาศ ผู้ตัดสินจะให้ทุ่มบอลเข้าเล่น โดยผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกับทีมที่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย โดยลูกบอลจะถูกทุ่มเข้ามาจากนอกสนามตรงบริเวณที่ลูกบอลได้ผ่านเส้นข้างออกไป

ลูกเตะจากประตู หมายถึง เมื่อลูกบอลผ่านเส้นประตูออกไปไม่ว่าจะเป็นทั้งบนพื้นดินหรือในอากาศโดยผู้เล่นฝ่ายรุกเป็นผู้สัมผัสบอลเป็นครั้งสุดท้ายและไม่ใช่เป็นการทำประตู ลูกบอลจะถูกเตะเริ่มเล่นจากจุดใดก็ได้ภายในเขตประตูโดยผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม

บริเวณที่ใช้ในการทำประตูฟุตบอล หมายถึง พื้นที่ของสนามที่ผู้เล่นฝ่ายรุกใช้ในการทำประตูในที่นี้หมายถึงพื้นที่เขตโทษและนอกเขตโทษ

เทคนิคที่ใช้ในการทำประตูฟุตบอล หมายถึง ทักษะและความชำนาญในการเล่นกับลูกบอลของผู้เล่นที่ใช้สำหรับทำประตู

จำนวนครั้งในการสัมผัสบอลของผู้ทำประตู หมายถึง จำนวนครั้งในการสัมผัสบอลที่ใช้ในการทำประตู

จำนวนครั้งของการส่งบอล หมายถึง จำนวนครั้งที่ใช้ในการส่งบอลของฝ่ายรุกก่อนที่จะมีการทำประตู ซึ่งเริ่มนับจากการแย่งบอลมาครอบครองในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นหรือเริ่มเล่นบอลตั้งแต่จังหวะแรกจากการเริ่มเล่นใหม่ โดยที่ไม่มีการสูญเสียการครอบครองบอลให้คู่ต่อสู้

เวลาที่ใช้ในการครอบครองบอล หมายถึง เวลาที่ใช้ในการครอบครองบอลก่อนที่จะมีการทำประตู ซึ่งเริ่มนับจากการแย่งบอลมาครอบครองในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นหรือเริ่มเล่นบอลตั้งแต่จังหวะแรกจากการเริ่มเล่นใหม่ โดยที่ไม่มีการสูญเสียการครอบครองบอลให้คู่ต่อสู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงแบบแผนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้สำหรับการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติบราซิล
2. เพื่อทราบถึงความแตกต่างของแบบแผนที่ใช้สำหรับการทำประตูฟุตบอลระหว่างทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติบราซิล

3. ช่วยให้นักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีแนวทางในการเลือกแบบแผนที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการทำประตูฟุตบอลสำหรับการแข่งขัน
4. เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาเทคนิคและเทคนิคการทำประตูฟุตบอลในแบบแผนอื่นๆ
5. การวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางของการวิจัยเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป